

PREU: 15 CENTIMS

NUM. XII

el saberut

periòdic humorístic que
surt cada 360 hores

redacció i administració:
sota el pont del raval

RIPOLL - 5 DE GENER DE 1933. - NO S'ADMETEN SUBSCRIPCIONS

Clixé "ALTAVEU"

Proper Homenatge al fundador de l'«Arxiu»

EL SABERUT té la joia de presentar avui als seus lectors l'il·lustre patrici ripollès, que amb tant de zel i constància ha procurat donar a la vila comtal aquest monument que ens fa viure les tradicions del nostre poble, i que nosaltres anomenem vulgarment L'«Arxiu de Sant Pere».

EL SENYOR
TOMÀS RAGUER

SITUACIONES COMPROMESAS

EL SABERUT. - (Cantant):

¡Ay! cuando yo la quise
su padre no lo quiso
la culpa la tienes tú
de no haberte casado con yo...

El Pare Carbasser: Hola! Cantant? Estàs de bona lluna avui. Tan tarrós i meula que ets, sembla que també t'han agradat el torró i la meula.

—Sí ja en vaig menjar de llaminadures, però més em va engrescar altres coses, com per exemple el «Ball Rebelión»; oh! allò sí que era una rebel·lió completa entre balladors i admiradors.

—Caram! Conta-me'n quelcom!

—Quelcom i molt n'hi contaré. Sap amb quines vaig ballar? Ja li diré, però no digui res a ningú!

—Seré mut com una bugadera. Dignes, dignes amb qui vares ballar!

—Oh, ja veurà... primer varen fer la presentació i després una exhibició de **sexo**, mentre un músic tocava. No vaig saber a quin **sexo** es referien, però vaig suposar que seria el dèbil perquè era el que s'hi feia més fort. Engeguen el primer ball!... i també m'engego jo, anant a buscar una nena, potser la més maca de la sala: la Rossi.

—Amb la Rossi vares ballar?

—Oh bé... ja veurà... M'adelanto davant de la llotja d'ella i amb el cor encès li dic: Senyoreta... (en aquest moment una pilota l'ha tocada de l'esquena). Ella es gira molestada i veu a un jove que li fa els honors per anar a ballar. Jo, que encara tenia la mà en direcció vers ella, per sortir de la situació i veient al del confetti, li dic: Senyoret... vol fer el favor d'una capsa de pilotes? I així vaig passar el ball, atiant a un pobre senyor que amb la seva calba indefensa parava un **blanc** estupendo. Ve el segon ball i també per badoqueria meva em passa per alt. Però, ah! el tercer!

—Què, va valguer per tots?

—Sí... una cosa així. Decidit, anava a buscar la Bienvenida, quan, el - que és la cortesial - una nena, que ara no recordo el nom, es posà al meu costat en el **passillo** d'entrada al ball. Jo, que galan, li dic: «Passi, passi». - «Ai, no, no». - «Passi, faci el favor». - «Passi vostè primer». Jo indecís, ella indecisa... passem tots dos i com que tan just era, un petit **farbalan** se li enganxà

en la barana de la llotja i ziiic!... un set i una penjarella més! Ella diu que no és res, que és igual... Jo li ofereixo una agulla que no trobo i dispenses que també busco a la solapa. La mamà diu: «Què hi farem! Jove, està dispensat.» Més jo al veure la cara que hi posava més aviat em semblà que digués **dispensari**. En aquests moments tràgics, a una dona se li acudeix de cridar amb una veu de peixatera: «Una bomba! Cau una bomba...!» Jo que encara tenia al cap les bombes trobades a Barcelona i la mala cara de la mamà, dono tres passos precipitats sense mirar on anava i esperant d'un moment a l'altre veure el «Comtal» fet cendres, topo amb un **bulto** que m'impedeix donar un pas més. Quina va ésser la meva situació al sentir un petit xec de la bomba de goma que explotava i trobar-me en braços de la bona senyora! No ho vulgui pas saber. Jo em volia fondre, però el que és ella, ni pensar hi! No li explico com va acabar perquè encara penso que dura.

—Així dignes que no vares poguer ballar.

—No, això jo no ho dic pas. La Bienvenida va marxar, però el ball del raïm el vaig ballar amb la meva estimada, que no li diré qui és perquè no me la prengui. Amb ella sí que vaig ballar admirablement. Aquell ball va ésser la meva salvació... Vàrem començar amb un flirteig bastant interessant, solament interromput per trepitjades i copets, és a dir, la cosa anava com una seda... i el flirteig continuava. A l'ésser en el: «**Senyoreta, jo l'estimo...**», xec!... em sento una bufetada a la galta dreta (així m'ho va semblar, encara que després vaig deduir seria una pilota tirada per algun rival pretendent, puix que la meva estimada no havia mogut el braç per res). Es el cas que les sangs em puguen a la cara i em torno més vermell que un pigot (sort que el del reflector va sapiguer-me treure del compromís, enfocant-me el color groc i així vaig salvar la situació més difícil del vespre).

—Noi, m'agraden aquestes situacions. Serviran per la tercera penyora que em deus i ja s'hauran acabat.

—I les meves «Situacions Compromeses», vol dir que s'hauran acabat?

—Potser sí. I si no és així...

A MI, TRES PITOS

LA SENYORA
“BORSA DE BELLESA”

**Morí a la una, un minut i un segon i mig
 de la nit**

(GRACIES A DÉU)

Havent rebut les malediccions del públic, i a conseqüència d'una
 pulmonia triple, rebuda el dia de l'aiguat.

(A Can Taps)

Els seus apenadíssims: Espòs, MISTER MARCH; pares apolitics,
 EL SABERUT i la Redacció; germanes llegidores i germans llegidors;
 oncles («Altaveu» i «El Clam Popular»), nebots, cosins i les
raons socials «Grup de les Estisores», a l'assabentar als seus enemics
 i desconeguts tan bona nova, us demanen pregueu a Déu perquè no
 torni a ressuscitar i preguen tingueu la caritat de no assistir a l'EN-
 TERRAMENT que tindrà lloc avui, a les dues en punt de la tarda,
 per qual favor us en restaran eternament desagraïts.

Ripoll, 5 de gener de 1933

Casa mortuòria: Sota el Pont del Raval, 13.

A l'enterrament sols hi assistiran dones.

RETRATS

PER UNA NOIA

Es petitet i aixerit com un pèsol; pas-
 sa dels vint anys i porta un bigotet
 molt castisset que em fa pensar amb el
 d'En Xarlot. Sempre el trobareu de
 broma i té cada sortida que fa partir
 de riure. Es un piropero de gust. Les
 nenes de Ripoll que li aprecien totes
 aquestes qualitats se l'estimen molt.

PER UN JOVE

Així, així, ni alta ni baixa; molt
 guapa, elegant i d'un nom *angelical*;
 porta trenes molt escaients i el seu
 ofici és atipar la gent.

Crec que ara no festeja. Enguany ha
 sortit als Pastorets «Nadal» que es re-
 presentaren per Cap d'any.

Els retrats del número passat són: El senyor Heinrich Hegener, Doctor en filosofia
 i lletres de la Universitat d'Hamburg, i la senyoreta Na Palmira Masoliver.

AGFA

Festa major! Una sala de ball ricament engalanada i curulla de gent. Abunden les dones guapes, també n'hi han de lletges, (tothom ha de viure). Alegria en els rostres. Xivarri i música de jazz.

Quan nosaltres arribàrem feia estona que havien començat. Deu minuts més tard arribà el cotxe. Contra la nostra voluntat haguérem d'abandonar-lo, perquè teníem pressa.

Entràrem al saló de ball triomfalment. Tothom ens mirava. Nosaltres fent el frívol, caminant garrell i posant els ulls en blanc, donàrem uns tómb pel saló.

L'orquestrina engegà un foxtrot, i ja em teniu a mi travessant la pista en direcció cap a un rossa tota pintada i molt ben decorada.

—Què vol ballar amb mi, senyoreta? — vaig preguntar-li amb una veu que només la faig els dies de gran gala i amb plan de castigador.

—Amb molt gust! — contestà ella somrient.

—Apa, doncs, siguem-hi.

Ens agarrem i... dos per banda.

—Creuria — vaig insinuar jo — que tantes dones guapes que he vist, cap m'ha agradat tant com vostè.

—No se'n bur-li tant! — digué ella.

—Res de burles dona. Els seus ulls solament són prou per fer perdre a

UN BALL

PER

l'home més honradament honrat de la terra. I no parlem del nas que talment sembla de carnaval.

—Jove, de bonà casa ho pot ésser, però...

—No s'enfadi! I quins llavis tan petoners! Tant vermellets! Què ha menjat porc potser?

—Si continua així, el deixo al mig del ball.

—Prou doncs; parlaré del bestiar boví.

Mentre la conversa anava fent el seu curs, la mà dreta meva s'entretenia estirant un seguit de penjarelles que hi havien al vestit. De sobte, però, vaig estirar-ne una de petita i... Miau! Recristina...! les faldilles començaven a caure. Quina tromba marina que es preparava!

Així com va ésser-me possible, vaig aguantar-les.

En aquell moment ella m'explicava que el seu pare un dia, d'un cop de puny, va inutilitzar el pulmó d'un jove perquè tot fent brometa amb ella tot ballant, li havia trencat el vidre de la pulsera.

L'ESDEVENIMENT E.

Joventut Esportiva Ripoll

Un partit com pocs n'hem presenciats a Ripoll. Una magnífica actuació dels nostres. Bon porter el d'ells, com també bon defensa (el gras) i bon interior (el de la rampa). En Jaumet, bon àrbitre i imparcial.

Podriem dir que el nostre porter no tingué oportunitats de lluir-se, doncs la defensa desplegà tot el seu saber

amb bantallades que desplaçaven la pilota a la davantera, amb força encert. La mitja, colossal; (ara comencem de creure allò que diu «sense pretensions, sóc...»). En Joventeny com En Ricart i En Macià, mereixen una felicitació nostra ben sincera, per llur actuació, sobretot en la segona part.

La davantera, immillorable, però el

TRAGIC...!!!

OLS

Recristina, quina set que tenia!

—Es aquí el seu pare? — vaig preguntar-li.

—Sí, és dalt el cafè. Avui té molt mal humor. Se'ns ha mort una cabra que ens donava molt rendiment i per això està malhumorat.

—Així diguí que si jo tingués la desgràcia d'estripar-li tan solament un bocí aquest vestit tan *caio* ja podria preparar-me per morir.

—Ja ho crec que sí. No parli d'això, faci's càrrec que estem de festa major.

Aleshores sí que una suor freda s'apoderà del meu rostre i un gust agre em pujà a la boca.

Pel costat nostre, les parelles, alienes a la meva tragèdia, feien la gran brometa. Arreu l'alegria era la mestressa. Els músics cantaven com uns desesperats (el contracte ho deia).

Jo, impàvid, impertèrrit, impartible, inconscient, anava marcant els dos per banda i pensant amb els meus pobres germanets. Què farien sense el meu jornal? Haurien d'anar a l'hospici? A l'hospital? Quins moments! Ni mai que m'hagués mogut del seu costat!...

TIU DE DIUMENGE

La Garriga, F. C., 1.

millor Bassols, l'oportunista especialitzat; el segueixen Prat, quasi sempre iniciador dels atacs, Pujol, els mèrits del qual no anomenem, doncs és ben sabut el seu joc. Munell i Barnades, com extrems, realitzaren també llur tasca feixuga. Anotem que Munell jugà amb un peu en mal estat, que li privà el desplegar-se lliurement.

S'acabà el ball!... Hora solemne.

Al donar les mercès a la balladora i deixar-la anar... les faldilles caigueren ràpidament.

Oooooooh!!!!—feren un grapat d'hommes que eren allà.

Aquella noia féu un xiscle monumental i va caure desmaiada a la falda d'un home.

Els meus companys (que no baden mai) al veure una dona a la romana, vingueren cuita-corrents al lloc del succés.

La seva mare no parava de cridar-me: Imbècil! més que imbècil! Aneu a cercar el meu home i que li ajusti comptes en aquest estrany, però imbècil!

Als pocs moments aparegué a la sala, el pare de la noia. Aquell que va inutilitzar un pulmó a un jove. Un home alt i gros (tamany natural) udolant i demanant a l'infame. Al veure que es tractava de jo, va fer una rialleta sarcàstica, semi-ugenèstica, molt expressiva i s'abraonà sobre meu i pim i pam. Els meus amics entraren en lluita però aleshores fou tota la gent que es tirà sobre nostre... i pim i pam i pim, pam, pum; carn picada!

Cap de nosaltres ha quedat amb estat de poder explicar el resultat final d'aquest ball que bé es pot anomenar tràgic.

D'ells, el millor, l'interior dret, que ens deixà encantats amb el gol que apuntà pel seu equip, d'una jugada individual. El defensa dret també demostrà molta precisió, i el porter, vertaderament prometedor, sortia amb oportunitat, i «despejant» molt bé amb els punys.

BALDUFA

NOTICIARI D'EL SABERUT

INFANTS DE RIPOLL:

L'«Acadèmia Catòlica» ha rebut un telegrama dels Reis de l'Orient que comunica que arribaran avui, a les sis del vespre, per la carretera de Sant Joan.

Aneu, doncs, tots a esperar-los a la Plaça de la República, on hi trobareu l'orquestra «Nova Ripollesa» que farà els seus honors tocant diverses composicions musicals.

* Els actors dels tradicionals «Pastorets» s'han vist aquest any honorats amb la presència de la padrina de Cà la Rosa, que té fets els 92 anys. Ella restà molt contenta i els actors es senten orgullosos d'haver pogut proporcionar un esplai a la popular verdulera.

* 12 potes...! és horrorós...! és fantàstic...! Quin desgraciat que havia d'ésser aquell jove que es va tenir d'emportar tot aquest món de Déu de «potes»... Però com que l'estima, li és igual. Ai! «Carmen»... perdona'l no hi tornarà pas mai més.

* Tot el món ja sap que a Ripoll surt el quinzenal humorístic EL SABERUT, gràcies a l'Agustí del «Petit París» que el va fer anunciar dos dies per «Ràdio Barcelona». Moltes mercès al gentil amic i que disposi en tot dels companys d'EL SABERUT.

* Que no? Ja ho crec que és veritat! Va anar a veure'l i es va passejar una hora i mitja per la Plaça de Catalunya amb la mestressa de la tintoreria.

Ja són dues les enamorades d'aquell pamet que en diem En Brusi. Sí, sí que són dues, amb la nena del Quefe de l'Estació de Sant Joan.

* Del «Sindicat d'Iniciativa de Ripoll» hem rebut la següent nota:

«Avis als Hotelers: Ens comunica el Delegat dels Serveis de Turisme de la Generalitat al Pireneu Català, que la Federació de Turisme de Catalunya i

Balears, en el seu desig de dignificar l'arquitectura hotelera rural, ha creat un servei GRATUIT d'arquitectes especialitzats que posa a disposició dels senyors Hotelers, que facin o vulguin fer obres, sense altra obligació ni compromís que satisfer les despeses mínimes de viatges i manutenció.

Els interessats, hauran de dirigir llurs peticions a aquest Sindicat.

El President Interí, Zenon Puig.»

* Sabem que a última hora s'ha fet efectiu un encontre de fútbol entre els primers equips de «Palestra» i del «Tallaferro», de la F. J. C., que es farà demà, a les dues en punt de la tarda.

Suposem que serà un partit interessant i disputat. Ja l'anirem a veure!

* Càndida: Ets més càndida...! Ja li diré a n'aquell jove. Què et sembla és el «motorista»? Sí o no? «Bueno», fins a la vista!

* Demà, els aficionats que representaren els «Pastorets», seran obsequiats per la Junta de l'Acadèmia Catòlica amb un esplèndid sopar, servit per l'acreditat «Hotel Estrella», del senyor Emili Pagès.

* Diumenge passat vàrem assistir a la representació de «Nadal», sarsuela pastoril, la qual varen posar en escena, amb acuradíssim encert i immillorable bon gust, les nenes més maques de la nostra vila.

La mateixa representació la faran diumenge vinent, dia 8, a la tarda, en el teatre de l'Acadèmia Catòlica.

* La Peña «Estrellats» ens prega que fem constar el seu agraïment a tots els joves de Ripoll i Comarca que varen contribuir a l'èxit del «Ball Reveillon» que organitzà per Cap d'any.

* Per manca d'espai, no podem publicar un article d'un nostre redactor i la secció d'Espectacles que ja teníem entregats a la impremta.

Mentoffless

El caramel
de l'Esport

El preferit
pels joves...!!!

El trobareu en
tots els carame-
lers dels cine-
mes, balls, Camp
d'Esports i al

Cafè-Bar "Petit Paris"

NOVETATS...

Gran assortit en Corbates,
Colls forts lluentíssims,
llanes i estracans de tots
colors, a preus mòdics
i fixes.

Especialitat en perfums de
totes classes.

Nena:

Tant pel gènere com pel
dependent, sempre a la

Casa PUIG

Plaça 27 de Maig, núm. 13

CAFÈS

MOMOTOMBO

CULLITA PRÒPIA. - SON ELS DE MÉS BON GUST

COMESTIBLES

CONFITERIA

GRANS EXISTÈNCIES EN

PERFUMERIA

Plaça Nova

Ripoll

I. DOU ABADAL

ODONTOLEG

Visita Diària

P. 27 de Maig, 22 - 2.^{on} - 1.^a

BAR SPORT

SALÓ PREFERIT PELS
SENYORS VIATJANTS

APERITIUS I LICORS DE MARCA

ESPECIALITAT DE LA CASA

COMBINACIONS DE "CAFE EXPRES"
AMB COPA D'ANIS, ROM O CONYAC,
50 CENTIMS

CALEFACCIO
CENTRAL

RIPOLL
TELEFON, 5

Anita Verdaguer

CALLISTA

HORES DE VISITA:

DIES FEINERS: de 3 a 7 de la tarda.

DIES FESTIUS: de 10 a 1 del matí.

SERVEI A DOMICILI

Carrer Mercaders, 7
i Tallaferro, 13-1.er-1.ª **Ripoll**

RADI BARCELONA

Per subscripcions
AGUSTI ROTA
(Bar «Petit París»)
on obtindreu la
revista «Radi Bar-
celona» de gratis.

Ripoll